

“KAR
HOČEŠ TI”

BŽ

4

“Ne, kar jaz hočem,
ampak kar ti!”

(Mr 14,36)

V globino...

Jezus nas uči, da ima Oče načrt ljubezni nad vsakim izmed nas, da nas ljubi osebno, in če verujemo v to ljubezen in mu odgovarjamo s svojo ljubeznijo – to je pogoj – bo Oče vse obrnil v dobro. Jezusu se ni nič pripetilo naključno, tudi trpljenje in smrt ne. In potem je bilo vstajenje.

Zgled Jezusa, Vstalega, mora biti luč v našem življenju.

Vse, kar prihaja, kar se nam dogaja, kar nas obdaja, in tudi vse tisto, kar nam povzroča trpljenje, moramo znati razbirati kot voljo Boga, ki nas ljubi, ali kot nekaj, kar dopušča, ker nas tudi tako ljubi.

Tedaj bo vse v življenju imelo smisel, vse bo izredno koristno, tudi tisto, kar se nam v tem trenutku zdi nerazumljivo in nesmiselno.

Božja volja je njegov glas, ki nam neprenehoma govori in nas vabi; Božja volja je način, s katerim nam Bog izraža svojo ljubezen, da bi nam dal polnost svojega življenja.

Če živimo tako, se lahko v našem življenju vse spremeni.

Namesto da bi se približali samo tistim, ki so nam všeč, in ljubili samo te, lahko stopimo v stik z vsemi, ki nam jih pripelje Božja volja na pot. Namesto da bi imeli radi le tiste stvari, ki so nam bolj všeč, lahko čakamo in imamo rajši tiste, ki nam jih narekuje Božja volja.

Če si bomo prizadevali biti v celoti v Božji volji danega trenutka (»kar hočeš ti«), nam bo to pomagalo, da ne bomo navezani na nobeno stvar in ne na svoj jaz (»ne, kar jaz hočem«). Ta nenavezanost pa ne bo nekaj, za kar bi se namenoma trudili, saj iščemo samo Boga, temveč nekaj, kar bomo dejansko našli.

Tedaj bo naše veselje popolno. Dovolj je, da se v trenutku, ki mineva, pogledimo v izpolnjevanje Božje volje

Kot se je zgodilo Lovru iz Nemčije:

Nekega dne sem izvedel, da bo morala moja mama na zdravniški pregled. Nič posebnega. Toda v sebi sem čutil veliko skrb, saj je moja teta pred kratkim zbolela za rakom, moja babica pa je zaradi te bolezni umrla. Dnevi čakanja na izvid so bili zame strašni. **Bilo je zelo težko, ker nisem imel nobene gotovosti.** Poleg tega mama ni želela govoriti o tem, govorila je le, da bo šlo vse v redu. Toda v moji notranjosti sem s svojo domišljijo videl nekaj povsem drugega. Spraševal sem se: kaj pa, če bodo tudi pri njej odkrili isto bolezen? V tistem obdobju nisem imel stikov s Cerkvijo, ni mi kaj dosti pomenila. Druge stvari so bile bolj pomembne. Toda v tistih dneh negotovosti sem ponovno začel moliti. Po dolgem času sem začel moliti večerno molitev, moliti za mamo in za celo družino. Močno sem čutil **Jezusovo prisotnost in lahko sem mu daroval svojo bolečino.** Čutil sem, da je bolečina ostala, toda vrnila se mi je sposobnost, da ljubim.

▶ Moje prizadevanje...

Podarimo nasmeH, opravimo dobro delo, ki nam je zaupano, tisto dejavnost, ki jo je treba organizirati. Ljubimo tiste, ki trpijo ob nas, in molimo zanje.

www.teens4unity.net

